

การศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กรณีศึกษา: จังหวัดสกลนคร นครพนมและมุกดาหาร

A Study of People and Tourists' Attitude and Satisfaction in Secure Bicycling and Walk on the Pedestal Public for Diary Life in Upper North Eastern of Thailand Case Study: Sakhon Nakhon, Nakhon Phanom and Mukdahan

พุทธรชาติ ทองโคตร^{1*} พชร ครองกิจศิริ¹ สำเนียง ลุนพัฒน์¹ และเทพารัตน์ ปักฤทัย²

Pudthachad Tongkhott^{1*} Pacharee Krongkitsiri¹ Sumneang Lunphut¹ and Teparat Pakruetai²

Received: August 8, 2022; Revised: September 16, 2022; Accepted: September 19, 2022

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีต่อสภาพ และปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า 2) เพื่อศึกษาทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย ความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า และ 3) เพื่อศึกษาความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยเป็นประชาชนและนักท่องเที่ยวในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน จำนวน 3,000 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจงใช้แบบสัมภาษณ์เป็นเครื่องมือในการวิจัย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย และค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ผลการวิจัยสรุปได้ว่า ทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพและปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า

¹ คณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน วิทยาเขตสกลนคร

² โรงเรียนดงหลวงวิทยา มุกดาหาร

¹ Faculty of Industrial and Technology, Rajamangala University of Technology Isan Sakon Nakhon Campus

² Doundlaungwittaya School, Mukdahan

* Corresponding Author, Tel. 08 6231 7412, E - mail: Pudthachad.to@rmuti.ac.th

ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในระดับมากที่สุดร้อยละ 34.80 ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการใช้จักรยานและทางเดินเท้าว่ามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันมากที่สุดร้อยละ 51.60 แต่ไม่แน่ใจว่า ความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามีลักษณะอย่างไรมากที่สุดร้อยละ 50.63 ตามลำดับ ทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า และความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.98$) โดยพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญว่า การสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามีความสำคัญมากที่สุด ($\bar{X} = 4.48$) ความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 3.95$) โดยพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญว่า มีการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับการกิจกรรมการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุด ($\bar{X} = 4.68$)

คำสำคัญ : ทัศนคติ; ความพึงพอใจ; ความปลอดภัย; ทางเดินเท้า

Abstract

The purposes of this research were: 1) to study people and tourists' attitude toward the safety of pedestrians and bicycling in public, 2) to study people and tourists' participation in secure bicycling and walking on public pedestal and, 3) to study people and tourists' satisfaction in the safety of pedestrians and bicycling in daily life in upper north eastern region of Thailand. The samples of this research were 3,000 people from the upper north eastern region of Thailand by purposive random sampling. The instruments used in this research were interview schedule. The statistics used for data analysis were percentage, arithmetic mean and standard deviation. The research findings could be concluded as follows: The people and tourists' attitude toward secure bicycling and as pedestrians was found to be significant at 34.80 %. Most people were convinced of the safety in bicycling and as pedestrians in daily life accounting for 51.60 while some were not sure which accounted for 50.63 %. The people and tourists' attitude towards participation in secure bicycling as pedestrians revealed a high opinion ($\bar{X} = 3.98$). It was found that most of them were participating in secure bicycling and as pedestrians at ($\bar{X} = 4.48$). The satisfaction was high ($\bar{X} = 3.95$). It was found that most of them participated in bicycling and as pedestrians by chance ($\bar{X} = 4.68$).

Keywords: Attitude; Satisfaction; Security; Pedestal Path

บทนำ

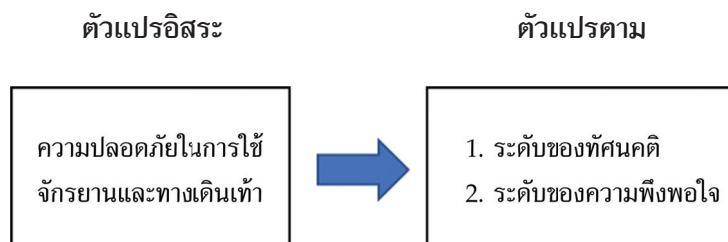
ความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการเดินทางในชีวิตประจำวันของประชาชนและนักท่องเที่ยว โดยในปัจจุบันได้เกิดกระแสนิยมการหันมาเดินทางด้วยการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากขึ้น เพราะสะดวก ประหยัดและเหมาะสมกับวิถีชีวิตยุคใหม่ (Life Style) ที่ใส่ใจสุขภาพและสิ่งแวดล้อม และสามารถตอบโต้ภัยกับวิถีชีวิตของแต่ละชุมชนมากขึ้น ในขณะที่ประชาชนและนักท่องเที่ยวเริ่มใส่ใจกับปัจจัยทางด้านสุขภาพและคุณภาพของการท่องเที่ยวเชิงนิเวศมากขึ้น รวมทั้งน้ำมันซึ่งเป็นปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับการเดินทางที่มีแนวโน้มปรับตัวสูงขึ้นทุกวัน อย่างไรก็ตามแม้การใช้จักรยานและทางเดินเท้าในการเดินทางติดต่อสื่อสารและการท่องเที่ยวของผู้คนจะสะดวกสบาย ลดปัญหามลภาวะและยังช่วยลดค่าใช้จ่าย แต่หากพิจารณาถึง

ความปลอดภัยแล้วก็ยังถือว่ายางขาดการให้ความสำคัญ โดยเฉพาะการให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเข้าไปมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ซึ่งถือว่าจะช่วยให้เกิดการตื่นตัวในการใช้จักรยานให้เกิดความสะดวก สบาย ปลอดภัย ประหยัดและยังช่วยลดภาวะโลกร้อนสร้างเมืองนิเวศ (Eco City) ซึ่งเป็นเมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ให้เข้ากับแนวทางการพัฒนาอย่างยั่งยืนในปัจจุบัน

พื้นที่จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร ตั้งอยู่ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบนของประเทศไทย เป็นจังหวัดที่มีสภาพภูมิอากาศเย็นสบาย มีสภาพภูมิประเทศเป็นที่ราบสลับกับทิวเขาที่สวยงาม และเหมาะสำหรับการใช้จักรยานและทางเดินเท้า นอกจากนี้ทั้ง 3 จังหวัด ยังเป็นแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นจุดหมายปลายทางของนักเดินทางที่ได้รับความนิยม เพราะเป็นทั้งเมืองที่มีมรดกทางประเพณีวัฒนธรรมที่มีเสน่ห์สวยงาม มีมนต์ขลัง สามารถดึงดูดนักท่องเที่ยว นอกจากนี้ยังเป็นแหล่งธรรมชาติของเกจิอาจารย์ชื่อดัง และมีธรรมชาติที่สวยงาม จนได้ชื่อว่าเป็นเมืองสามธรรม คือ ธรรมะ ธรรมชาติ และวัฒนธรรม ตลอดจนมีแหล่งท่องเที่ยวที่เป็นตลาดอินโดจีนรวมทั้งตลาดชายแดนอื่น ๆ และแหล่งท่องเที่ยวอื่น ๆ ที่หลากหลาย ทั้งนี้จังหวัดนครพนมและมุกดาหารยังเป็นจังหวัดชายแดนที่มีการแลกเปลี่ยนเรียนรู้วิถีชีวิตและวัฒนธรรมกับ สปป.ลาว และเวียดนาม ทำให้ผู้คนมีการเดินทางสัญจรโดยใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากขึ้นเรื่อย ๆ โดยเฉพาะการที่ประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่การเป็นประชาคมอาเซียนในปลายปี พ.ศ. 2558 ที่ผ่านมา แต่อย่างไรก็ตาม เนื่องจากยังขาดการศึกษา การส่งเสริมและการสนับสนุนในเรื่องของความปลอดภัย การมีส่วนร่วม รวมทั้งการศึกษาความพึงพอใจในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าจึงทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญและใส่ใจการใช้จักรยานและทางเดินเท้าไม่มากเท่าที่ควร ซึ่งถ้าหากมีการสนับสนุนในเรื่องดังกล่าวเหล่านี้แล้ว น่าจะทำให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวเกิดความเชื่อมั่น ตระหนักและเล็งเห็นความสำคัญของความปลอดภัย และการมีส่วนร่วมในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากขึ้น จนนำไปสู่การทำให้เกิดความพึงพอใจ และเกิดการตื่นตัวในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าของประชาชนและนักท่องเที่ยวในอนาคตมากขึ้นนั่นเอง

ด้วยเหตุผลดังกล่าว คณะผู้วิจัยจึงเกิดแนวคิดที่จะทำการศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชน และนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ภูมิศึกษา: จังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร เพื่อให้เกิดความเข้าใจเกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนและ นักท่องเที่ยวต่อสภาพและปัญหาความปลอดภัย การมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัย ความยินดีในการ ร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยและความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการ ใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากขึ้น อันจะนำไปสู่ความร่วมมือในการบริหารจัดการและการสร้างความปลอดภัย ในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าของภูมิภาคนี้อย่างจริงจังจนนำไปสู่เมืองที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ทั้งนี้ เพื่อมีความเหมาะสมและสอดคล้องกับบริบทของการพัฒนาท้องถิ่นและประเทศอย่างยั่งยืนสืบไป

กรอบแนวคิดของการวิจัย

รูปที่ 1 กรอบแนวคิดของการวิจัย

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนและนักท่องเที่ยวในเขตเมืองเศรษฐกิจและเมืองที่ประชาชน และนักท่องเที่ยวอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นมากที่สุดในเขต 15 อำเภอ ได้แก่ จังหวัดสกลนคร ประกอบด้วย อำเภอเมืองสกลนคร อำเภอสว่างแดนดิน อำเภอวานรนิวาส อำเภอพรรณานิคม และอำเภอพังโคน จังหวัดนครพนม

ประกอบด้วย อำเภอเมืองนครพนม อำเภอธาตุพนม อำเภอศรีสงคราม อำเภอท่าอุเทน และอำเภอบ้านแพง และ จังหวัดมุกดาหาร ประกอบด้วย อำเภอเมืองมุกดาหาร อำเภอดงหลวง อำเภอนิคมคำสร้อย อำเภอท่าวานใหญ่ และอำเภอดงคำชะอี

กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ประชาชนและนักท่องเที่ยวในเขตเมืองเศรษฐกิจและเมืองที่ประชาชนและนักท่องเที่ยวอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นมากที่สุดในเขต 15 อำเภอ ของจังหวัดสกลนคร นครพนม และมุกดาหาร โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive Sampling) อำเภอละ 200 คน ได้กลุ่มตัวอย่างรวมจำนวน 3,000 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสัมภาษณ์ที่ยึดความตรงตามเนื้อหา (Content Validity) เป็นหลัก ด้วยการตรวจสอบเนื้อหาที่ใช้ตั้งเป็นคำถาม โดยการวิเคราะห์วัตถุประสงค์ของการวิจัยและอาศัยเอกสารกับ รายงานการวิจัยที่เกี่ยวข้องเป็นหลัก แบบสัมภาษณ์เป็นแบบมาตรฐานซึ่งมีคำถามกำหนดอย่างแน่นอนไว้ล่วงหน้า ประกอบด้วย 4 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ถามข้อมูลทั่วไปของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่ให้สัมภาษณ์ ลักษณะคำถามเป็นแบบปิด และเปิดผสมกัน

ตอนที่ 2 ถามทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพและปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า

ตอนที่ 3 ถามทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเท้า และความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า

ตอนที่ 4 ถามความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า

แบบสัมภาษณ์ได้ผ่านการพิจารณาความสอดคล้อง (IOC) โดยผู้เชี่ยวชาญ 5 ท่าน มีดัชนีความสอดคล้อง อยู่ระหว่าง 0.82 - 1.00 และความเชื่อมั่นของแบบสัมภาษณ์ทั้งฉบับโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Cronbach's Alpha) เท่ากับ 0.95

การเก็บรวบรวมข้อมูล หลังจากผลการทดลองใช้แบบสัมภาษณ์และนำมาปรับปรุงแก้ไขแล้ว ก่อนการเก็บรวบรวมข้อมูลมีการศึกษาทบทวนเส้นทางและจุดที่ต้องไปเก็บข้อมูลให้แม่นยำ การเก็บรวบรวมข้อมูลทั้งหมดกระทำภายในสัปดาห์เดียวกัน ทำการเก็บข้อมูลด้วยการสัมภาษณ์โดยใช้แบบสัมภาษณ์ทั้งหมดกับกลุ่มตัวอย่าง ซึ่งเป็นประชาชนและนักท่องเที่ยวในเขตเมืองเศรษฐกิจและเมืองที่ประชาชนและนักท่องเที่ยวอาศัยอยู่อย่างหนาแน่นมากที่สุดในเขต 15 อำเภอของจังหวัดสกลนคร นครพนมและมุกดาหาร อำเภอละ 200 คน รวมจำนวน 3,000 คน รวบรวมได้แบบสัมภาษณ์ที่สมบูรณ์จำนวน 3,000 ชุด แล้วนำมาวิเคราะห์ข้อมูลต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล คณะผู้วิจัยนำแบบสอบถามจำนวน 3,000 ฉบับ ที่ผ่านการตรวจและมีความถูกต้องสมบูรณ์แล้ว มาดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1. แยกแบบสัมภาษณ์วิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

ตอนที่ 1 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับสถานภาพข้อมูลทั่วไป ซึ่งเป็นข้อมูลส่วนตัวของผู้ให้สัมภาษณ์ โดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพและปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าโดยหาค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 เป็นแบบสัมภาษณ์เกี่ยวกับทัศนคติของประชาชนที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเท้า ความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า

ตอนที่ 4 ความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ทั้งนี้ตอนที่ 3 และตอนที่ 4 เป็นแบบสัมภาษณ์แบบประเมินค่า (Rating Scale) โดยหาค่าเฉลี่ยเลขคณิต ($\bar{X}$) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยใช้สูตรของ Srisa-ard, B. (Srisa-ard, B., 2013)

จากนั้นดำเนินการจัดอันดับความสำคัญ แล้วแปลความหมายของข้อมูลต่อไป

2. การแปลความหมายของข้อมูล โดยใช้หลักเกณฑ์ของ Grigoroudis, E. (Grigoroudis, E., 2009) ดังนี้

คะแนน 5	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	4.21 - 5.00	อยู่ในระดับมากที่สุด
คะแนน 4	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	3.41 - 4.20	อยู่ในระดับมาก
คะแนน 3	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	2.61 - 3.40	อยู่ในระดับปานกลาง
คะแนน 2	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.81 - 2.60	อยู่ในระดับน้อย
คะแนน 1	ค่าเฉลี่ยระหว่าง	1.00 - 1.80	อยู่ในระดับน้อยที่สุด

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการศึกษาทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพและปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในระดับมากที่สุดร้อยละ 34.80 ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการใช้จักรยานและทางเดินเท้าว่ามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันมากที่สุดร้อยละ 51.60 แต่ไม่แน่ใจว่า ความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามีลักษณะอย่างไรมากที่สุดร้อยละ 50.63 โดยส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า มีลักษณะเป็นสภาวะที่สามารถใช้จักรยานและทางเดินเท้าได้อย่างมีความสุขมากที่สุดร้อยละ 25.14 และมีความเห็นว่า ปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าส่งผลกระทบต่อตนเองและชุมชนมากที่สุดอยู่ในระดับปานกลางร้อยละ 34.40 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า รูปแบบการใช้ชีวิตไม่มีส่วนทำให้เกิดปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุดร้อยละ 61.36 โดยมีความเห็นว่า รูปแบบการใช้ชีวิตที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุด คือ การเดินทางและสัญจรในชุมชนร้อยละ 51.60 และมีความเห็นว่า ปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าเกิดจากสาเหตุปัจจัยหลักจนจรรยาไม่เพียงพอมากที่สุดร้อยละ 28.63 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ปัญหาที่ส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า มากที่สุด คือ ไม่มีการกำหนดพื้นที่เฉพาะสำหรับการใช้จักรยานและทางเดินเท้าที่ชัดเจนร้อยละ 21.06 ส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ความไม่ปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าก่อให้เกิดปัญหาใดมากที่สุด คือ ความไม่ปลอดภัยในการเดินทางและการท่องเที่ยวมากที่สุดร้อยละ 31.36 และส่วนใหญ่มีความเห็นว่า ควรมีวิธีการป้องกันและแก้ไขความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุดคือ การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุดร้อยละ 19.94

2. ผลการศึกษาทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า และความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า ทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า และความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญว่า การสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามีความสำคัญมากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 รองลงมา เห็นว่าการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อส่วนรวมค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ตามมาด้วยประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ตามลำดับ

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 โดยพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญว่า มีการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมา เห็นว่าชุมชนมีการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้จักรยานและทางเดินเท้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ตามมาด้วย มีความมั่นใจในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ตามลำดับ

อภิปรายผลการวิจัย

จากการที่คณะผู้วิจัยได้ทำการศึกษาทัศนคติและความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน กรณีศึกษา: จังหวัดสกลนคร นครพนมและมุกดาหาร ดังนั้นคณะผู้วิจัยขอเสนอประเด็นการอภิปรายผลการวิจัยรายละเอียด ดังนี้

1. การศึกษาทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวเกี่ยวกับสภาพและปัญหาความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในระดับมากร้อยละ 34.80 ส่วนใหญ่เห็นด้วยกับการใช้จักรยานและทางเดินเท้าว่ามีส่วนสำคัญในชีวิตประจำวันมากที่สุดร้อยละ 51.60 สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phantumjinda, S., Jaturapong, P., Meesit, R., and Samranjit, S. (Phantumjinda, S. et al., 2021) ที่ได้ทำการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงรูปแบบการสัญจรไปสู่ Active Mobility ซึ่งเป็นการเดินทางที่ผู้เดินทางต้องมีการเคลื่อนไหวร่างกาย เช่น การเดินเท้าหรือการปั่นจักรยาน แนวคิดนี้ถูกนำไปใช้จนประสบความสำเร็จในหลายประเทศทั่วโลก เช่น สิงคโปร์ ญี่ปุ่น และอังกฤษ เป็นต้น ประเทศไทยเองได้ริเริ่มการผสมผสานแนวคิดนี้กับการออกแบบโครงสร้างพื้นฐานเพื่อรองรับคนเดินเท้าและคนปั่นจักรยานที่มีเพิ่มมากขึ้น โดยการศึกษาจึงมีจุดประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการเปลี่ยนแปลงการสัญจรไปสู่ Active Mobility ในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าเจ้าคุณทหารลาดกระบังเป็นพื้นที่ศึกษา ผลจากการศึกษาพบว่า เหตุจูงใจที่มากที่สุดในการเปลี่ยนพฤติกรรมมาเดินหรือปั่นจักรยาน คือ ความปลอดภัยต่อการสัญจรและการอยากมีสุขภาพที่ดี โดยที่กลุ่มตัวอย่างมากกว่าร้อยละ 80 พร้อมจะเลือกเดินทางด้วยการเดินหรือปั่นจักรยานในอนาคต หากมีการปรับปรุงและพัฒนาทางเท้าและทางจักรยานบริเวณพื้นที่ภายใน สจล. หรือพื้นที่โดยรอบ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Topothai, T., Topothai, C., and Meepring, A. (Topothai, T. et al., 2021) ที่ได้ศึกษาการส่งเสริมการเดินและใช้จักรยานในชีวิตประจำวัน: กรณีศึกษา 4 ชุมชนในประเทศไทยโดยมีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินกระบวนการดำเนินงานส่งเสริม การเดินและใช้จักรยานโดยภาคีต่าง ๆ ในชุมชน 2) ประเมินช่องว่างการดำเนินงานส่งเสริมการเดินและใช้จักรยานในชุมชน และ 3) เสนอแนะแนวทางการส่งเสริมการเดินและใช้จักรยานในชุมชน ซึ่งกระบวนการวิจัยเชิงคุณภาพ วิธีการเก็บข้อมูลคือ การสัมภาษณ์เชิงลึกผู้เกี่ยวข้องในการบริหารจัดการส่งเสริมการเดินและใช้จักรยานจำนวน 28 คน ใน 4 ชุมชน 4 ภูมิภาค คือ 1) ชุมชนสมเด็จพระเจ้าตากสิน อำเภอบางคล้า จังหวัดฉะเชิงเทรา 2) ชุมชนสุขสบายใจ อำเภอเมือง จังหวัดกาฬสินธุ์ 3) ชุมชนโรงเรียนเทศบาลบ้านเขานีเวศน์ อำเภอเมือง จังหวัดระนอง และ 4) ชุมชนบ้านธาตุสบแวน อำเภอเชียงคำ จังหวัดพะเยา ผลการศึกษาพบว่า ภาคีหลักในการส่งเสริมการเดินและการใช้จักรยานในชีวิตประจำวันมี 3 กลุ่ม ได้แก่ หน่วยงานราชการ ประชาสังคม และนักวิชาการ โดยมีบทบาทและกลไกการดำเนินงานที่แตกต่างกันแต่เชื่อมโยงประสานกันเพื่อบรรลุวัตถุประสงค์ร่วมกัน ช่องว่างและความท้าทายในการดำเนินงาน คือ ทัศนคติเชิงลบต่อการเดินและการใช้จักรยาน และปัญหาด้านสภาพแวดล้อมทางกายภาพที่ไม่เหมาะสมหรือไม่ปลอดภัย ข้อเสนอแนะในการดำเนินงานต่อคือ การสื่อสารให้เกิดค่านิยมเชิงบวก ปรับปรุงสภาพแวดล้อมทางกายภาพ โดยเฉพาะการลดความเร็วของยานพาหนะในชุมชน และการมีนโยบายสนับสนุนการเดินและการใช้จักรยานในชีวิตประจำวันที่เหมาะสมกับบริบทของพื้นที่ และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Boonon, N. and Limpaseni, W. (Boonon, N. and Limpaseni, W., 2020) ได้ศึกษาการพัฒนาทางเท้าเพื่อกรุงเทพมหานครเมืองสะดวก: กรณีศึกษา ทางเท้าตามแนวเส้นทางรถไฟฟ้าสายสีเขียวอ่อน (สายสีลม) พบว่าทางเท้าในพื้นที่ศึกษามีปัญหาและอุปสรรคที่ทำให้การเดินทางเท้าไม่สะดวก ได้แก่ 1) อุปสรรคและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับผู้พิการและผู้พิการ 2) ความปลอดภัยจากอาชญากรรม 3) ความต่อเนื่องในการสัญจรทางเท้า ทางข้าม สิ่งกีดขวางและพฤติกรรมการขับขึ้นบนทางเท้า ซึ่งหากมีการปรับปรุงทางเท้าให้ดีขึ้นและนำไปใช้งาน จะทำให้มีจำนวนผู้ใช้ทางเท้ามากขึ้น สามารถช่วยลดปัญหาการจราจร มลพิษทางอากาศ และส่งเสริมคุณภาพชีวิตของคนกรุงเทพมหานครจากการเดิน เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Viseddee, S. and Kittikhamron, T. (Viseddee, S. and Kittikhamron, T., 2018) ที่ได้ศึกษาการศึกษาาระบบจักรยานสาธารณะ เพื่อปรับใช้ในมหาวิทยาลัยบูรพา ผลการศึกษาพบว่า มีผู้ใช้

จักรยานยนต์ รถยนต์ และรถโดยสารประจำทางมากกว่าผู้ใช้จักรยานสาธารณะ ส่งผลให้มีปริมาณการจราจรที่แออัด บางพื้นที่ภายในมหาวิทยาลัยบูรพา มีพื้นที่บางส่วนที่สามารถเพิ่มเส้นทางจักรยานสาธารณะเพื่อการเดินทางที่ปลอดภัย มีรูปแบบถนนและความกว้างตามมาตรฐานทางด้านวิศวกรรมที่สามารถนำมาปรับใช้งานได้ โดยตระหนักถึงความปลอดภัยและความสะดวกสบายต่อผู้ขับขี่จักรยานสาธารณะเป็นสำคัญ

2. ผลการศึกษาทัศนคติของประชาชนและนักท่องเที่ยวที่มีผลต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า และความคิดเห็นและความยินดีร่วมมือในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.98 โดยพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญว่า การสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามีความสำคัญมากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.80 รองลงมาเห็นว่าการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าเป็นสิ่งที่มีความประโยชน์ต่อส่วนรวม ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.78 ตามมาด้วย ประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.54 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Bopp, M., Sims, D., and Piatkowski, D. (Bopp, M. et al., 2018) ที่พบว่า มาตรการการสื่อสารรณรงค์ที่ปรับให้เหมาะสมกับบริบทและความต้องการของประชาชน อันรวมถึงทัศนคติต่อการเดินและใช้จักรยาน เช่น การรณรงค์ปั่นจักรยานไปทำงาน การมีน้ำใจของคนขับรถยนต์ต่อคนขี่จักรยาน การแบ่งปันถนน (Share the Road) การปั่นจักรยานเพื่อสุขภาพที่แข็งแรงและลดอุบัติเหตุในช่องทางต่าง ๆ เช่น ป้ายรณรงค์บริเวณถนนในชุมชน สื่อสังคมออนไลน์ หรือการจัดงานเดินวิ่งปั่น รวมถึงการมีชมรมเดินและจักรยาน เป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลต่อการเปลี่ยนพฤติกรรมการเดินทางมาใช้ การเดินและจักรยานของประชาชน และความจำเป็นในการวิเคราะห์บริบทชุมชนเพื่อออกแบบการดำเนินการที่เหมาะสมสอดคล้องและสร้างการมีส่วนร่วมให้กับประชาชนในชุมชน

สอดคล้องกับงานวิจัยของ Ruthamnong, S. (Ruthamnong, S., 2018) ได้ทำการสำรวจและประเมินเส้นทางจักรยานปลอดภัย โดยการประยุกต์ใช้ภูมิสารสนเทศและกระบวนการมีส่วนร่วมจังหวัดกำแพงเพชร โดยมีเป้าหมายเพื่อสำรวจ คัดเลือก และประเมินเส้นทางที่เหมาะสมในการพัฒนาเป็นเส้นทางจักรยานปลอดภัย โดยใช้ภูมิสารสนเทศและกระบวนการมีส่วนร่วม จังหวัดกำแพงเพชร ผลการศึกษพบว่า การสัมภาษณ์ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียในพื้นที่และได้ส่วนเสียจำนวน 200 ราย พบว่าร้อยละ 100 มีความต้องการให้เกิดการพัฒนาเส้นทางจักรยานปลอดภัย ในพื้นที่การสำรวจและกระบวนการคัดเลือกเส้นทางที่เป็นทางเลือกอย่างมีส่วนร่วมนำไปสู่การเสนอเส้นทางที่เป็นทางเลือกจำนวน 20 เส้นทาง เป็นเส้นทางระยะใกล้ 5 เส้นทาง ระยะกลาง 9 เส้นทาง และระยะไกล 6 เส้นทาง การวิเคราะห์เส้นทางโดยใช้ระบบสารสนเทศภูมิศาสตร์และการให้คะแนน ปัจจัยอย่างมีส่วนร่วมจาก 3 ปัจจัย คือ บรรยาการในการขับขี่ ความปลอดภัยในการขับขี่ และความเหมาะสมในการพัฒนา ทั้งนี้เส้นทางและความเสี่ยงอุบัติเหตุได้นำไปสู่การเสนอแนวทางพัฒนาเส้นทางจักรยานเพื่อให้เกิดความปลอดภัยที่สอดคล้องกับคุณลักษณะของเส้นทางแต่ละเส้น

3. ผลการศึกษาความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าพบว่า ความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ยเท่ากับ 3.95 โดยพบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวให้ความสำคัญว่า มีการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุดค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.68 รองลงมาเห็นว่าการส่งเสริมและสนับสนุนให้มีการใช้จักรยานและทางเดินเท้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.55 ตามมาด้วย มีความมั่นใจในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าค่าเฉลี่ยเท่ากับ 4.33 ตามลำดับ สอดคล้องกับงานวิจัยของ Sanusit, W., Areerattanasak, W., Onchaiya, S., Sriwiroj, A., and Atchavan, C. (Sanusit, W. et al., 2022) ได้ทำการศึกษาความพึงพอใจกิจกรรมปั่นจักรยานท่องเที่ยวในพื้นที่ตำบลบ้านด่านนาขาม อำเภอเมือง จังหวัดอุดรธานี ผลการศึกษพบว่า นักปั่นจักรยานส่วนใหญ่เคยมีประสบการณ์ในการท่องเที่ยวตำบลบ้านด่านนาขามมากกว่าสามครั้ง มีความพึงพอใจภาพรวมอยู่ในระดับมาก ด้านความร่วมมือของชุมชนในการจัดการท่องเที่ยว ด้านองค์การในการจัดการและการบริหารการท่องเที่ยวมีความพึงพอใจมากที่สุด ส่วนด้านคุณค่าและความสำคัญ ด้านสิ่งดึงดูดใจนักท่องเที่ยว ด้านสภาพการเข้าถึงแหล่งท่องเที่ยว และ

ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกมีความพึงพอใจมาก ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ Mark, J. (Mark, J., 2020) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อทัศนคติของนักท่องเที่ยวในการใช้จักรยานสาธารณะในเขตเมืองเก่าเชียงใหม่ ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีอันดับความสำคัญสูงสุด 3 อันดับแรก ได้แก่ ความยืดหยุ่นในการเดินทางเฉพาะสำหรับรถจักรยาน และร้านเช่ารถจักรยาน ส่วนปัจจัยที่มีความสำคัญน้อย 3 อันดับแรก ได้แก่ ระยะเวลาการเดินทางเมื่อเทียบกับการเดินทางรูปแบบอื่น สภาพร่างกาย และความสบาย ผลการวิเคราะห์ปัจจัยเชิงสำรวจ Exploratory Factor Analysis (EFA) ได้องค์ประกอบทั้งหมด 7 องค์ประกอบ มีค่า Cronbach's Alpha เท่ากับ 0.806 ได้แก่ องค์ประกอบด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับรถจักรยาน ความยืดหยุ่นและคล่องตัวในการเดินทาง ความสะดวกสบาย รูปแบบเมืองท่องเที่ยว แหล่งดึงดูดการท่องเที่ยว ความปลอดภัยและกายภาพ โดยผลการศึกษาสามารถนำไปใช้ในการเสนอแนะแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมการใช้จักรยานสาธารณะ เพื่อการท่องเที่ยวในเขตเมืองเก่าเชียงใหม่ โดยพิจารณาตามระดับความสำคัญตาม คะแนนปัจจัยและค่าน้ำหนักในแต่ละองค์ประกอบที่มีความสัมพันธ์กันมาก ซึ่งหน่วยงานภาครัฐและเอกชนที่เกี่ยวข้องควรมุ่งพัฒนาด้านโครงสร้างพื้นฐานสำหรับจักรยานสาธารณะเป็นอันดับแรก โดยเฉพาะทางสำหรับรถจักรยาน เพื่อดึงดูดความต้องการในการเดินทางของกลุ่มนักท่องเที่ยว ทำให้ผู้เดินทางรู้สึกมีความสะดวกและปลอดภัยมากยิ่งขึ้น เช่นเดียวกับงานวิจัยของ Chuchit, T., Tirapat, S., Satiennam, T., and Satiennam, W. (Chuchit, T. et al., 2020) ได้ศึกษาแบบจำลองตัวแปรแฝงการรับรู้ต่อการใช้งานระบบจักรยานสาธารณะในมหาวิทยาลัยขอนแก่น ผลการศึกษาพบว่า ตัวชี้วัดค่าระดับการรับรู้ในการใช้งาน 13 ตัวชี้วัด ซึ่งสะท้อนถึงการให้ความสำคัญและความพึงพอใจของผู้เดินทาง สร้างตัวแปรแฝง 3 ตัว ได้แก่ 1) คุณลักษณะของจักรยาน 2) การเข้าถึงจักรยาน และ 3) ความปลอดภัย ตัวแปรแฝงที่สร้างขึ้นได้รับอิทธิพลอย่างมีนัยสำคัญ จากคุณลักษณะของผู้ใช้ ได้แก่ อายุ เพศ และความถี่ในการใช้จักรยาน ผลการศึกษาช่วยให้เข้าใจความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะของผู้เดินทาง ปัจจัยแฝงและค่าระดับการรับรู้ต่อการใช้งาน ซึ่งเป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการวางแผนเพื่อ สนับสนุนการใช้จักรยานสาธารณะในพื้นที่ที่ไม่มีวัฒนธรรมในการเดินทางด้วยจักรยานและสอดคล้องกับงานวิจัยของ Theeasana, P., Namakhun, S., and Sarapak, W. (Theeasana, P. et al., 2019) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการใช้จักรยานในมหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม พบว่า 6 แนวทางสำคัญสำหรับการส่งเสริมการใช้จักรยานที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจและความสนใจหันมาสนับสนุนการใช้จักรยานมากขึ้น ได้แก่ 1) รณรงค์ประชาสัมพันธ์การใช้จักรยาน 2) จัดทำจักรยานสาธารณะให้เข้ายืม 3) เพิ่มเส้นทางจักรยานให้ครอบคลุม 4) ตั้งหน่วยงาน/ชมรม ในการดูแลซ่อมบำรุงจักรยาน 5) ให้สิทธิพิเศษสำหรับคนที่ปั่นจักรยาน และ 6) จัดทำที่จอดจักรยานให้ปลอดภัยและใกล้อาคารเรียน สอดคล้องกับงานวิจัยของ Phromthep, C. (Phromthep, C., 2018) ได้ศึกษาแนวทางการพัฒนาการตลาดเส้นทางจักรยานท่องเที่ยวริมฝั่งโขง อำเภอเมือง จังหวัดนครพนม ผลการวิจัยพบว่า นักท่องเที่ยวส่วนใหญ่มีความพึงพอใจและชื่นชอบการปั่นจักรยานท่องเที่ยวกับกลุ่มเพื่อนมากที่สุด ด้านส่วนประสมทางการตลาดพบว่า นักท่องเที่ยวให้ความสำคัญต่อการพัฒนาการตลาดเส้นทางจักรยานท่องเที่ยวริมฝั่งโขง และแนวทางการพัฒนาการตลาดเส้นทางจักรยานท่องเที่ยวริมฝั่งโขง ควรพัฒนาบุคลากรหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง มีนโยบายที่ชัดเจนไปในทิศทางเดียวกัน และมีการพัฒนาอย่างต่อเนื่อง รวมทั้งมีการส่งเสริมกิจกรรมการท่องเที่ยวตามเส้นทางจักรยานริมฝั่งโขงมากยิ่งขึ้น

จากผลการวิจัยจะเห็นได้ว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ส่วนความพึงพอใจของประชาชนและนักท่องเที่ยวต่อความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า โดยภาพรวมอยู่ในระดับมากนอกจากนี้ประชาชนและนักท่องเที่ยวยังให้ความสำคัญว่า มีการเปิดโอกาสให้มีส่วนร่วมกับกิจกรรมการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ซึ่งนับว่าเป็นประโยชน์อย่างยิ่งที่จะสนับสนุนแนวทาง นโยบาย โครงการหรือกิจกรรมต่าง ๆ ของรัฐ และหน่วยงานหรือองค์กรต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง ในความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในเขตภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนบน ให้มีประสิทธิภาพในอนาคตต่อไป

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะสำหรับการนำผลการวิจัยไปใช้

1.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในระดับมาก และเห็นด้วยกับการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในชีวิตประจำวันเป็นประจำมากที่สุด ดังนั้นจึงน่าจะเป็นแนวทางที่ดีที่จะนำไปสู่การสนับสนุนของประชาชนในการมีส่วนร่วมสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า

1.2 ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า รูปแบบการใช้ชีวิตที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า คือ การเดินทางและการสัญจรภายในชุมชน ดังนั้นควรมีการส่งเสริมให้ประชาชนและนักท่องเที่ยวใช้จักรยานและทางเดินเท้าในการสัญจรภายในชุมชน เนื่องจากเป็นวิธีการที่ประชาชนให้ความเอาใจใส่ และยังช่วยประหยัดพลังงานและค่าใช้จ่ายในการเดินทาง

1.3 ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่เห็นว่า วิธีป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า คือ การให้ความรู้แก่ประชาชนเกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ดังนั้นควรส่งเสริมการให้ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าแก่ประชาชนเพื่อเป็นแนวทางในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าอย่างยั่งยืนต่อไป

1.4 ปัญหาด้านความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าเกิดจากสาเหตุปัจจัยหลักคือการจราจรไม่เพียงพอรวมทั้งไม่มีการกำหนดพื้นที่เฉพาะสำหรับการใช้จักรยานและทางเดินเท้าที่ชัดเจน ซึ่งส่งผลกระทบต่อความปลอดภัยในการเดินทางและการท่องเที่ยว ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้การดูแลและแก้ไขเพื่อเป็นแนวทางในการสร้างความปลอดภัยและความพึงพอใจต่อการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในอนาคตต่อไป

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการทำการศึกษาครั้งต่อไป

2.1 จากการวิจัยครั้งนี้พบว่า ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ให้ความสำคัญกับการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้ามากที่สุด รวมทั้งยังเห็นว่า เป็นสิ่งที่มีประโยชน์ ดังนั้นในการทำวิจัยครั้งต่อไป ควรศึกษารูปแบบหรือแนวทางที่เหมาะสมในกิจกรรมการมีส่วนร่วมของประชาชนและนักท่องเที่ยวเพื่อนำไปสู่การปฏิบัติเพื่อให้เกิดความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าต่อไป

2.2 ประชาชนและนักท่องเที่ยวส่วนใหญ่ มีความตระหนักต่อการมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ดังนั้น ในการศึกษาครั้งต่อไปควรเพิ่มการศึกษาหาแนวทางที่เหมาะสมในการส่งเสริมให้ประชาชนทุกภาคส่วนมีส่วนร่วมในการสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าในอนาคตต่อไป

2.3 มีการเปิดโอกาสให้ประชาชนมีส่วนร่วม ในกิจกรรมการใช้จักรยานและทางเดินเท้า โดยประชาชนและนักท่องเที่ยวมีความมั่นใจในการใช้จักรยานและทางเดินเท้า ดังนั้นจึงควรมีการศึกษาเพิ่มเติมเกี่ยวกับแนวทางและวิธีการที่เหมาะสม รวมทั้งการบูรณาการทุกภาคส่วนเพื่อสร้างความปลอดภัยในการใช้จักรยานและทางเดินเท้าอย่างยั่งยืนต่อไป

กิตติกรรมประกาศ

ขอขอบพระคุณรองศาสตราจารย์โมษิต ศรีภูธร อธิการบดีมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ผู้ช่วยศาสตราจารย์เชวง สารคล่อง รองอธิการบดีประจำวิทยาเขตสกลนคร และผู้ช่วยศาสตราจารย์สุริยา แก้วอาษา คณบดีคณะอุตสาหกรรมและเทคโนโลยี ที่ให้การสนับสนุนและให้คำปรึกษา ขอขอบคุณสำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ และมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลอีสาน ที่ได้ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย รวมทั้งขอขอบคุณรองศาสตราจารย์ทัญชัย อัมภพล และดร.อมรา เขียวรักษา ที่ท่านกรุณาให้คำปรึกษา

References

- Boonon, N. and Limpaseni, W. (2020). Sidewalk Development for Convenient Bangkok Metropolitan: A Case Study of Sidewalk Along BTS Light Green Line (Silom Line). **Vajira Medical Journal: Journal of Urban Medicine**. Vol. 64, No. 3, pp. 213-222 (in Thai)
- Bopp, M., Sims, D., and Piatkowski, D. (2018). **Bicycling for Transportation**. United States: Elsevier Science Publishing
- Chuchit, T., Tirapat, S., Satiennam, T., and Satiennam, W. (2020). Perceptual Latent Variables Model of Bike Sharing System in Khon Kaen University. **KKU Research Journal (Graduate Studies)**. Vol. 20, No. 1, pp. 114-125 (in Thai)
- Eldredge, N. (1998). **Life in the Balance: Humanity and the Biodiversity Crisis**. Princeton Univ. Press, N. J., USA.
- Grigoroudis, E. (2009). **Customer Satisfaction Evolution**. New York: Springer
- Kotler, P. and Keller, K. L. (2012). **Marketing Management (14th ed.)**. Upper Saddle River, New Jersey, Pearson Prentice-Hall
- Mark, J. (2020). **Factors Influencing Tourists' Attitudes of Public Bicycle Usage in Chiang Mai Old Town**. Faculty of Engineering, Chiang Mai University
- Phantumjinda, S., Jaturapong, P., Meesit, R., and Samranjit, S. (2021). A Study of Factors that Influence Model Shift Towards Active Mobility. In **The 26th National Convention on Civil Engineering**, 23-25 June 2021, Online Conference. (in Thai)
- Phromthep, C. (2018). **Guidelines for Marketing Development of Bike Routes Tourism Along Mekong River in Muang District, Nakhon Phanom Province**. Tourism and Service Industry College, Nakhon Phanom University (in Thai)
- Ruthamnong, S. (2018). **Surveying and Evaluation of the Safety Bike Cycle Routes by Participation and Geo-Informatics Application in Kamphaengphet Province**. Faculty of Humanities and Social Sciences. Kamphaengphet Rajabhat University (in Thai)
- Sanusit, W., Areerattanasak, W., Onchaiya, S., Sriwiroj, A., and Atchavanan, C. (2022). Satisfaction with Cycling Activities at Ban Dan Na Kham Sub-District, Muang District, Uttaradit Province. Faculty of Management Science, Uttaradit Rajabhat University (in Thai)
- Srisa-ard, B. (2013). **Preliminary Research (9th ed.)**. Bangkok: Suveeriyasarn (in Thai)
- Theasana, P., Namakhun, S., and Sarapak, W. (2019). **Guideline for Encouraging the Use of Bicycle in Rajabhat Mahasarakham University**. Faculty of Information Technology Rajabhat Mahasarakham University (in Thai)
- Topothai, T., Topothai, C., and Meepring, A. (2021). Promoting Walking and Cycling in Daily Life: A Case Study of Four Communities in Thailand. **Journal of Health Systems Research**. Vol. 15, No. 3, pp. 294-309 (in Thai)
- Viseddee, S. and Kittikhamron, T. (2018). **The Study of Bike Sharing System to Application for Burapha University**. Faculty of Engineering, Burapha University (in Thai)